

Ne gre za obrobne reči.

Proces je ireverzibilen, posledice bodo večne. Doživljamo popoln razkroj slovenske politike in države, propad državnosti – v delujočih političnih elitah reflektiranega nacionalnega interesa –, ki je brez primere v vsej slovenski zgodovini, vse odkar je ta tudi »nacionalna« (in kar bi morala biti v današnjih svetovnih razmerah spet še toliko bolj).

Seveda so na delu tudi pritiski iz tujine. Ekonomska in politična moč svetovnega jedra se gradita danes spet na goli velikosti, na z državno silo podprti moči velikega kapitala, in nič več, kot v »pravem« kapitalizmu, na vodenju v produktivnosti. V tem procesu so nastala v svetovnem jedru velikanska finančna imetja, ki bodo čez čas tako, kot so iz nič nastala, tudi v nič izpuhtela, zato jih hitijo spreminjati v kakršna koli stvarna: tudi z uporabo grobe sile in tudi v Sloveniji.

Na naši zemljepisni legi vemo za posebni, že tisočletni nemški strateški interes, ki se spet krepi v zavetrju novega svetovnega ekspanzionizma ZDA (nekako tako, kot se je pred tri četrt stoletja razbohotil pohlep Mussolinijeve Italije po drobtinica z mize tedanjega evropskega Hitlerjevega cesarstva). Ni moglo ostati skrito, da je bila Slovenija po padcu berlinskega zidu sprva »dodeljena« Avstriji, ta je vstopila predvsem s svojimi bankami in trgovci; in da ta dogovor po zadnji krizi očitno ne velja več – ter s tem tudi omejenost na zgolj komercialne interese.